

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 maja 2007r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie VI Wydział Cywilny
w składzie:

Przewodniczący- Sędzia SA Regina Owczarek – Jędrasik

Sędzia SA Anna Orłowska (spr.)

Sędzia SO (del.) Jan Szachułowicz

Protokolant ref. staż. Agnieszka Stachura

po rozpoznaniu w dniu 9 maja 2007r. w Warszawie na rozprawie
sprawy z odwołania B S.

przeciwko Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki

z udziałem E K E S.A. we W.

o nieuzasadnione wstrzymanie dostaw energii elektrycznej

na skutek apelacji powódki B S.

od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i
Konsumentów

z dnia 2 listopada 2006 r., sygn. akt XVII AmE 74/05

- I. oddala apelację,
- II. zasądza od B S. na rzecz Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki kwotę 360 zł (trzysta sześćdziesiąt) tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 9 czerwca 2005 r. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki stwierdził, że wstrzymanie dostaw energii elektrycznej przez Z [redacted] E [redacted] J [redacted] G [redacted] S.A. (obecnie E [redacted] K [redacted] E [redacted] S.A.) do należącego do B [redacted] S [redacted] obiektu w Z [redacted] nie było nieuzasadnione.

W toku podejmowanych w sprawie czynności Prezes URE ustalił, że w dniu 11 lutego 2004 r. upoważnieni przedstawiciele E [redacted] S.A. przeprowadzili kontrolę w obiekcie w Z [redacted] i stwierdzili nielegalny pobór energii elektrycznej. Fakt ten był przyczyną wstrzymania dostawy energii do obiektu i wypowiedzenia umowy o dostawę energii elektrycznej.

Wydanie powyższej decyzji zostało poprzedzone postanowieniem z 21 października 2004 r., na mocy którego Prezes URE zawiesił postępowanie w sprawie do czasu zakończenia postępowania toczącego się w Sądzie Rejonowym w J [redacted] w sprawie I C 433/04 wniesionej przez E [redacted] S.A. przeciwko B. S [redacted] o zapłatę za nielegalny pobór energii elektrycznej.

Wyrokiem z 28 grudnia 2004 r. zostały zasądzone od B. S [redacted] na rzecz E [redacted] S.A. opłaty za nielegalny pobór energii elektrycznej. Apelacja od tego wyroku została oddalona przez Sąd Okręgowy w J [redacted] wyrokiem z dnia 24 marca 2005 r. sygn. II Ca 129/05. Mając na uwadze prawomocny wyrok sądu powszechnego, który rozstrzygnął kwestię nielegalnego poboru energii elektrycznej przez B.S. [redacted] Prezes URE postanowieniem z 6 maja 2005 r. podjął zawieszony postępowanie i wydał decyzję z 9 czerwca 2005 r.

Od decyzji tej odwołanie wniosła B.S. [redacted] kwestionując ocenę

protokołu kontroli przeprowadzonej przez pracowników E
S.A. w dniu 11 lutego 2004 r. oraz zarzuciła, iż nie zostało udowodnione, że miał miejsce nielegalny pobór energii elektrycznej w obiekcie w Z

Wyrokiem z dnia 2 listopada 2006 r. Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów oddalił odwołanie i orzekł o kosztach procesu.

Sąd Okręgowy ustalił, iż w wyniku przeprowadzonej kontroli stwierdzono nielegalny pobór energii elektrycznej w obiekcie należącym do B. S. Skutkiem stwierdzenia nielegalnego poboru energii było wstrzymanie dostarczania do tego obiektu energii elektrycznej. Powołując się na art. 365 § 1 k.p.c. Sąd Okręgowy wskazał, że skutkiem zasady mocy wiążącej prawomocnego wyroku jest to, że przesądzenie we wcześniejszych wyrokach, iż w obiekcie należącym do B S stwierdzono w dniu 11 lutego 2004 r. nielegalny pobór energii elektrycznej tj. kwestii prejudycjalnej dla niniejszego postępowania sądowego oznacza, że w niniejszym postępowaniu kwestia ta już nie może być ponownie badana ani oceniana. Z tego względu w ocenie Sądu I instancji nie mogły być również uwzględnione wnioski dowodowe złożone w odwołaniu.

Apelację od powyższego wyroku złożyła B. S. Wnosząc o jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania zarzuciła skarżonemu wyrokowi naruszenie prawa procesowego tj. art. 366 k.p.c. poprzez przyjęcie, że wyroki Sądu w J mają powagę rzeczy osądzonej w odniesieniu do niniejszej sprawy oraz art. 365 § 1 k.p.c. i art. 233 § 1 k.p.c. poprzez błędne przyjęcie, iż moc wiążąca zapadłego w J wyroku wyłącza możliwość dokonania przez Sąd Okręgowy samodzielnej i niezawisłej oceny materiału dowodowego w sprawie o nieuzasadnione wstrzymanie

dostaw energii elektrycznej.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja nie jest zasadna i jako taka podlega oddaleniu.

W niniejszej sprawie dla rozstrzygnięcia, czy wstrzymanie dostaw energii elektrycznej do należącego do powódki obiektu było uzasadnione, stosownie do art. 6 ust. 3 pkt 2 ustawy Prawo energetyczne, niezbędne stało się ustalenie, czy nastąpił nielegalny pobór tej energii.

Bezspornym jest, iż ustalenie nielegalnego poboru energii elektrycznej – jako przesłanka rozstrzygnięcia – było przedmiotem badania, w dwóch instancjach, sądów rozpoznających wytoczoną przez zainteresowanego sprawę przeciwko B. S. o zapłatę należności z tytułu nielegalnego poboru tej energii w obiekcie w Z. Uwzględnienie powództwa i zasądzenie na rzecz E. całej dochodzonej pozwem kwoty świadczy o stwierdzeniu przez sądy faktu nielegalnego poboru energii elektrycznej w obiekcie B. S.

Odwołując się do wyrażonej w art. 365 § 1 k.p.c. zasady mocy wiążącej prawomocnego orzeczenia, Sąd Okręgowy uznał, iż skoro we wcześniejszych wyrokach Sądu Rejonowego i Sądu Okręgowego w J. przesądzona została prejudycjalna dla niniejszego postępowania kwestia nielegalnego poboru energii elektrycznej w obiekcie należącym do powódki w Z., co stwierdzono w dniu 11 lutego 2004 r., to w rozpoznawanej sprawie nie mogła być ona ponownie badana.

Moc wiążąca wyroku określona w ww. przepisie, w odniesieniu do sądów oznacza, że podmioty te muszą przyjmować, że dana kwestia prawna kształtuje się tak, jak to orzeczono w prawomocnym wyroku. Powoduje to, że w kolejnym postępowaniu sąd jest związany prawomocnym orzeczeniem rozumianym jako określona wypowiedź sądu rozpoznającego poprzednią sprawę, będącą syntezą ustaleń

faktycznych i prawnych / por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 6 kwietnia 2006 r., sygn. akt I ACa 1116/05 /. Unormowanie zawarte w przepisie art. 365 § 1 k.p.c. ma gwarantować poszanowanie prawomocnego orzeczenia sądu, regulującego stosunek prawny będący przedmiotem rozstrzygnięcia.

Bezzasadne jest zarzucanie Sądowi Okręgowemu naruszenia art. 366 k.p.c. Odróżnić należy pojęcie mocy wiążącej prawomocnego wyroku, tj. jego prawomocności materialnej (art. 365 § 1 k.p.c.) od powagi rzeczy osądzonej (art. 366 k.p.c.), będącej jej negatywną konsekwencją procesową.

Wbrew zarzutom apelacji Sąd Okręgowy nie stwierdził, że wyrok Sądu Rejonowego w J z dnia 28 grudnia 2004 r., w sprawie I C 433/04, zapadły przeciwko B. S w postępowaniu o zapłatę korzysta z powagi rzeczy osądzonej w odniesieniu do rozpoznawanej sprawy o nieuzasadnione wstrzymanie dostaw energii elektrycznej. Sąd Okręgowy nie dokonywał bowiem oceny ww. wyroku Sądu Rejonowego pod kątem rei iudicate, lecz w płaszczyźnie skutków materialnej prawomocności orzeczeń, które określa art. 365 k.p.c.

Skoro Sąd Rejonowy w J wydając wyrok zasądzający, zaakceptowany przez Sąd II instancji, przesłankowo stwierdził nielegalny pobór energii elektrycznej w obiekcie B. , to istniały podstawy do uznania przez Sąd Okręgowy rozpoznający niniejszą sprawę tej kwestii za rozstrzygniętą i w konsekwencji przyjęcia, że wstrzymanie przez zainteresowanego dostaw energii elektrycznej do obiektu w Z było uzasadnione.

W związku z wywodami apelacji dotyczącymi postępowania dowodowego podnieść należy, iż postępowanie przed Sądem Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest pierwszoinstancyjnym, kontradiktoryjnym postępowaniem cywilnym, które zostaje wszczęte wniesieniem odwołania od decyzji wydanych w postępowaniu

administracyjnym. Nie spełnia wymogów procesowych zawarty w odwołaniu powódki wnioski dowodowy i z tego względu nie mógł on zostać uwzględniony. Innych wniosków dowodowych w toku niniejszego procesu powódka, reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, nie zgłaszała.

Wobec tego, iż apelacja nie zawiera zarzutów mogących prowadzić do podważenia prawidłowości rozstrzygnięcia Sądu I instancji podlega ona oddaleniu na mocy art. 385 k.p.c. Kosztami postępowania apelacyjnego na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 k.p.c. obciążono stronę przegrywającą spór w tej instancji.

Za zgodność z oryginałem podpisany.
Sekretarz Sądowy